

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/240/2018
Identifikačné číslo spisu: 7816201233
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7816201233.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému K.S. Š., bytom XXX XX Č. B. XX, o zaplatenie 1.745,29 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 6 C 33/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 2. novembra 2017 sp. zn. 2 Co 61/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Rožňava sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia nesplatenej časti úveru s príslušenstvom, ktorý mu bol poskytnutý na základe Úverovej zmluvy uzavretej dňa 3. decembra 2012.

2. Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 27. septembra 2016 č. k. 6 C 33/2016-78 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.572,27 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.750,72 € od 17. decembra 2013 do 9. mája 2014, zo sumy 1.572,27 € od 10. mája 2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 1,74 €, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,18 %.

3. Proti zamietajúcemu výroku a v časti trov predmetného rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 2. novembra 2017 sp. zn. 2 Co 61/2017 tak, že ho v odvolaní napadnutej časti potvrdil a stranám trovy odvolacieho konania nepriznal.

4. Proti potvrdzujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len

„CSP“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu, ako aj prvoinštančného súdu v napádanom rozsahu zrušiť.

5. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b) CSP, že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovene zákonom (§ 428 CSP), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

7. V danom prípade uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. c/ CSP. V predmetnej veci bol dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, týkajúci sa zamietnutia žaloby v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala zaplatenia zmluvného úroku vo výške 12,9 % ročne zo sumy 1.923,74 € od 16. decembra 2013 do zaplatenia. V čase začatia dovolacieho konania (7. decembra 2017) výška príslušenstva, ktoré bolo predmetom dovolacieho konania predstavovala sumu 766,- €. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (22. februára 2016) bola 744,48 € [podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaním napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4.050,- €). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalobkyne v zmysle § 422 CSP vylúčená. Obdobný právny názor navec dovolací súd zaujal tiež v rozhodnutiach sp. zn. 1 Cdo 263/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 158/2018, 6 Cdo 42/2018, 7 Cdo 256/2018.

8. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

9. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že inak úspešný žalovaný nemá nárok na ich náhradu, keďže mu žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.